

באר מים בלב הנגב

סיפורה של ישיבת באר התחיה בבאר שבע, שמסקה מים חיים לעשרות תלמידים באוירה משכחת ומשפיעה על דמותה של בירת הנגב

ההנדסה 8163, עד שבפעילות של חשיפת פיר במנהרה בצפון רצועת עזה נפל כתוצאה מירי של נ"ט על האמר בו שהה. לידור היה תמצית הישיבה: עוצמה שקטה, מסירות נפש ותורה שמתרגמת למעשים.

אט אט, תלמידי הישיבה קובעים את ביתם בעיר ואף סביב הישיבה מתרקמים להם חיי קהילה. אנשי חינוך ואנשי מעשה, אברכים ובוגרים, שמאמינים בכוחה של העיר באר שבע לצמוח ולצלוח את האתגרים העומדים לפתחה, ומשקים את העדרים מים מן הבאר. מים שיפוחו בעיר רוח של חיים שתעזור לה במאבקה להפריח את השממה שבנגב, להתמודד עם ההשתלטות הבדווית, ולהילחם כנגד ההגירה השלילית של תושבי העיר היהודים.

באר שבע צומחת, והתורה חייבת לצמוח יחד איתה. כדי להמשיך להעניק לבחורים שלנו את המעטפת הרוחנית והחומרית לה הם ראויים, כדי לגדול ולפתוח את שערינו לעוד עשרות תלמידי י"ב שמחכים להצטרף למשפחה - אנחנו צריכים אתכם. זהו רגע של בניין. רגע של תחייה בבירת הנגב.

היו שותפים איתנו בהמשך המסע ובבניית קומה חדשה של תורה בעיר האבות. הצטרפו אלינו למסע, חפשו בוגל "ישיבת באר התחיה".

לימוד עירי בבית המדרש

בעומק העומקים ובונים בניין רוחני בתלמידים פורצים החוצה ונותנים מרעננותם לחברה, לעיר ולעם ישראל.

אחד מראשוני התלמידים בישיבה היה לידור יוסף קרואני הי"ד. במהלך המלחמה יצא גם הוא אל שדה הקרב ושירת בתור לוחם מילואים בגדוד

סלע כבר משקים למעלה 60 תלמידים, המקבלים בישיבה כלים ללימוד עצמי, ליווי אישי והתפתחות הדרגתית בגמרא, ובלמוד אמונה שיטתי באורה של התורה הגואלת. הקשר החם ודיבוק החברים יוצרים את האוירה המשפחתית המיוחדת, ברוח החסד של אברהם אבינו.

באר התחיה, בחזונו של הרב, היא הבאר של מדינת ישראל. האמונה במדינת ישראל ובתהליך התחיה המתגלם בה, הן מאבני היסוד של הישיבה. יחד עם שימת לב על פיתוח אישי והתמודדות עם אתגרים רוחניים ונפשיים בעולם האישי של התלמידים. כך משתלבים להם בארות התחיה עם בארות הנפש, הפרט והכלל גם יחד, מתוך אמונה עמוקה בכוחות הטמונים ובתהליכים איטיים אך בטוחים.

עם העוצמות הרוחניות שהתלמידים ספגו בישיבה הם יוצאים לשרת בצבא במסלול הסדר ואף במסלול שסדר ייחודי, הכולל שירות ארוך יותר עם הפסקה ארוכה בישיבה. במהלך המלחמה האחרונה נלחמו תלמידי הישיבה בגזרות השונות, במסגרת שירות הסדיר ובמילואים. כך מי תהום המפכים

מבנה ששופץ במאמץ רב על מנת להפוך אותו לבית מדרש, בתוך מתחם הישיבה התיכונית אהל שלמה שבעיר. אך המאמץ לחפור את הבאר, לבסוף נשא פירות, ולאחר כמה שנים הבאר התרחבה בסייעתא דשמיא, המים החלו מפכים בעוז והישיבה עברה למתחם משל עצמה. מתחם רחב ידים שבו התלמידים שמגיעים מרחבי הארץ, נהנים לקבל בישיבה שבבירת הנגב שפע חומרי ורוחני.

צועדים בעקבות דבריו של הרב קוק: לפעמים כשחופרים באר, המים הראשונים נראים עכורים. אבל מי שמאמין, זוכה להגיע למעיין הזך.

בישיבת "באר התחיה" צועדים בעוז בעקבות דבריו של הרב קוק: לפעמים כשחופרים באר, המים הראשונים נראים עכורים. אבל מי שמאמין, מי שלא מרפה, זוכה להגיע למעיין הזך.

"אנחנו לא מוותרים על אף תלמיד. בין דף גמרא לשיעור אמונה, בין משחק כדורגל במגרש ל'פויקה' לילי עם הר"מים, אנחנו בונים כאן דור של אריות" מצוין הרב הראש, "דור של תלמידי חכמים שקשורים לקרקע, לצבא ולחברה הישראלית באהבה ללא תנאי".

המים החיים שמפכים בבאר ידועים בכוחם לחלחל גם בתוך

לרקוד עם ספר תורה במקום בו איבדנו את האחים שלנו זהו רגע מרגש שלא יישכח לעולם. רגע של סגירת מעגל מתוך הכאב והשכול אל רוממות ותקומה. עבור תלמידי ישיבת "באר התחיה" שבבאר שבע, הרגע הזה קרה במוצב פגה, סמוך לגבול עם רצועת עזה. זו השנה השנייה שנערכות בו הקפות לזכרו של דקל סויסא הי"ד וחבריו, שלחמו במסירות נפש ונפלו על הגנת המוצב בשמחת תורה תשפ"ג. תלמידי ישיבת באר התחיה, באו לשמוח יחד עם משפחתו וחבריו של דקל, ולוחמים נוספים ששירתו במוצב. "אל תשמחי אויבתי לי כי נפלתו קמתי..."

הרב יהונתן הראש, ראש ישיבת באר התחיה, ליווה את דקל בדרכו האחרונה וטיפל בהבאתו לקבר ישראל. הרב הראש, רב ביחידת מגלן, הוקפץ יחד עם היחידה בשמחת תורה לאיזור בו נפל דקל. מאז, הרב הראש נפגש במקרה עם משה סויסא, אביו של דקל, וכשהוכנס ספר תורה למוצב פגה לזכרו של דקל, הרב הראש הגיע יחד עם תלמידי הישיבה לאירוע המרגש. את המעמד של הכנסת ספר תורה במוצב בו נפלו חיילים על קידוש ה', הם לא ישכחו לעולם, ואף הם ממשיכים לשמוח במוצב בהקפות שניות.

בישיבת באר התחיה מאמינים בחיבור ובעשייה למען עם ישראל, ובשמחת תורה עצמו תלמידי הישיבה יוצאים לשמח גם את תושבי העיר באר שבע. בהקפות בבוקר החג הם יוצאים כל שנה לשמח בבתי הכנסת הסמוכים לישיבה, קהילות עמך ישראל המצפים לבואם של הבחורים, ולפנות ערב, יוצאים התלמידים עם ספר תורה להקפות ברחובותיה של שכונת 'נחל עשן', לשמחתם של התושבים שמרעיפים עליהם סוכריות וברכות.

באר שבע, בירת הנגב, הייתה צמאה במשך עשורים לקול התורה הזה. למרות מרכזיותה וגדלה של העיר, במשך עשרות שנים לא הייתה קיימת בה ישיבת הסדר. אברהם אבינו היה הראשון שחפר בבאר שבע באר, גם יצחק אבינו, בהמשך לדרך אברהם אבינו-אביו, חפר בארות וקרא לא-ל חי בתוך שממה רוחנית. בארות אלו נתנו לעיר את שמה.

אך אברהם אבינו לא הסתפק בבארות. על פי חז"ל, אברהם אבינו הקים למעשה בבאר שבע את הישיבה הראשונה בעולם. "אברהם אבינו היה זקן ויושב בישיבה". אך כגודל המשימה, כך גודל האתגר, ובמשך שנים רבות היו נסיונות לייסד בעיר ישיבה ולחפור את הבארות אך הנסיונות לא שרדו והבארות נסתמו, עד שקמה ישיבת באר התחיה ושינתה את המצב.

הבאר שנחפרה התחילה בצורה מצומצמת. הישיבה שכנה בתוך

שיעור של ראש הישיבה

טיול בליל ירח מלא

הקפות שניות במוצב פגה

משמאל: הרב הראש, ראש הישיבה